

38^ο Γυμνάσιο Αθήνας

**Εργασία στα πλαίσια του μαθήματος τις
πληροφορικής με θέμα**

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

Επιμέλεια:

Τσάγκα Χριστίνα,

Φραγκούλη Αθανασία,

Χατζηιωάννου-Μαστραγγελής Άρης

Επιβλέπων Καθηγητής:

Κατσιούρας Δημήτριος

Αθήνα 2009-2010

Ορισμός Ρατσισμού και Ξενοφοβίας

Ο ρατσισμός είναι το δόγμα που αναπτύσσεται με σύνδεσμο συγκεκριμένα γνωρίσματα (εθνικά, θρησκευτικά, πολιτιστικά κ.λπ.) προκειμένου ν' αναγάγει μια ομάδα (κοινωνική, φυλετική, θρησκευτική) ως υπέρτερη άλλων. Το πιο συνηθισμένο είδος ρατσισμού, και αυτό που έχει δώσει την αρχική ονομασία στην λέξη (από την αγγλική *race* = φυλή), - λεγόμενος "ρασιαλισμός", ή εκ της ιταλικής "ράτσα" (*razza*) ο φυλετικός ρατσισμός.

Οι ρατσιστές πιστεύουν σε βιολογικές διαφορές μεταξύ των φυλών, βάσει των οποίων και προσδιορίζουν αυτές σε ανώτερες και κατώτερες. Έτσι, με την θεωρία αυτή υποστηρίζουν ότι η φυλή με συγκεκριμένα (ανώτερα) εξωτερικά ή ανθρωπολογικά χαρακτηριστικά, έχει το δικαίωμα να θεωρεί εαυτόν της ανώτερη από τις άλλες.

Παλαιότερα συγγραφείς και κοινωνιολόγοι αντί του σύγχρονου όρου χρησιμοποιούσαν, ιδιαίτερα στις αγγλόφωνες χώρες, τον όρο ρασιαλισμός, που όλοι όμως συμφωνούν ότι πρόκειται για όρο δόγματος φυλετικής υπεροχής. Ο νεότερος όμως όρος (εκ της ιταλικής) επικράτησε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, περισσότερο για λόγους προπαγάνδας. Συγκεκριμένα η Ρ. Μπένεντικτ (R. Benedict) ορίζει τον ρατσισμό ως: "...το δόγμα όπου μία εθνική ομάδα έχει καταδικαστεί από τη Φύση σε κληρονομική κατωτερότητα ενώ μια άλλη σε κληρονομική ανωτερότητα.

Γενικά ο ρατσισμός θεωρείται κάτι περισσότερο από τη φυλετική προκατάληψη. Η τυπική θεωρία του σε σύγχρονες αναζητήσεις και σχετικές έρευνες, έχει τις ρίζες της στο πολυθρύλητο έργο του Ζοζέφ Αρτύρ ντε Γκομπινώ: "Essai sur l' inegalite des races humaines" (Δοκίμιο επί της ανισότητας των ανθρωπίνων φυλών), που δημοσιεύτηκε το 1853 και κυριολεκτικά αποτέλεσε την θεωρητική κάλυψη και "ευλογία" των αποικιοκρατών. Ο πλέον εξέχων σύγχρονος υποστηρικτής του δόγματος αυτού κατά τον 20ο αιώνα θεωρείται ο Βρετανός δημοσιολόγος (πολιτογραφήθηκε Γερμανός το 1916), Χιούστον Στιούαρτ Τσάμπερλεν.

Σήμερα, η λέξη ρατσισμός χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις πράξεις μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μιας άλλης ομάδας. Έτσι, οι ρατσιστές υποστηρίζουν την διαφορετικότητα των φυλών. Επίσης, οι φυλετικοί ρατσιστές θεωρούν μία συγκεκριμένη ομοιογενή ομάδα ανθρώπων ως ανώτερη, π.χ. θεωρούν τους "λευκούς" ανθρώπους ανώτερους από τους "μαύρους". Ο ρατσισμός θεωρείται παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος του ανθρώπου στην ισότητα στους τομείς της εργασίας, της πολιτικής, της οικονομίας και άλλων παραγόντων της καθημερινότητας.

Από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα ρατσισμού αποτελούν οι πεπιοθήσεις του Αδόλφου Χίτλερ, ο οποίος πίστευε ότι η ξανθή Άρεια φυλή (άνθρωποι που κατάγονται από τη φυλή των Αρείων) έχει δικαίωμα να κυριαρχεί στον πλανήτη, εις βάρος όλων των άλλων.

Παραδείγματα ατόμων κατά του ρατσισμού είναι ο Νέλσον Μαντέλα και ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ που έκαναν αγώνα κατά του ρατσισμού χωρίς την χρήση βίας.

Τέτοιες πεπιοθήσεις έχουν αποδειχτεί λανθασμένες από επιστημονική και ανθρωπολογική έρευνα, η οποία αποδεικνύει πώς όλοι οι άνθρωποι έχουν τον ίδιο πρόγονο, με αποτέλεσμα να έχουν τις ίδιες νοητικές και φυσιολογικές ικανότητες.

Αίτια

Αιτία του ρατσισμού είναι συνήθως ένα μίγμα υπεροψίας και φόβου. Δηλαδή, από τη μια πλευρά αισθανόμαστε ότι η δική μας φυλή είναι ανώτερη - πιο καλλιεργημένη, πιο έξυπνη, πιο πολιτισμένη κτλ. - ενώ από την άλλη αισθανόμαστε ότι η άλλη φυλή με κάποιο τρόπο μας απειλεί: Είτε στρατιωτικά, είτε πολιτιστικά, είτε ακόμη και στο επίπεδο εξεύρεσης εργασίας. Το αποτέλεσμα, μέσα μας, είναι να βλέπουμε μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων με εχθρότητα και προκατάληψη.

Ο ρατσισμός ενέχει πάντοτε το στοιχείο της διαστρεβλωμένης όρασης. Στους μεν εαυτούς μας, βλέπουμε μόνο καλά, μόνο αρετές, μόνο μεγαλείο. Αν κατά σύμπτωση προσέξουμε κάποιο ελάττωμα, εύκολα το δικαιολογούμε. Στη δε αντίπαλη φυλή

βλέπουμε μόνο πάθη, μόνο πονηρία, μόνο μικρότητα. Αν κατά σύμπτωση προσέξουμε κάποια καλοσύνη, εύκολα την ανάγουμε στην υστεροβουλία.

Ο κάθε λαός βρίσκει τα δικά του προσχήματα όταν θέλει να στραφεί προς το ρατσισμό. Η ναζιστική Γερμανία είχε προφασιστεί τη γενετική καθαρότητα. Η Αγγλία της αποικιοκρατίας προφασίστηκε την πολιτιστική ανωτερότητα. Εμείς εδώ στην Ελλάδα, όταν έχουμε κρούσματα ρατσισμού, συνήθως αναζητούμε πρόσχημα στην εθνική μας καταγωγή, στην ελληνικότητά μας και στην ένδοξη ιστορία μας.

Είναι βέβαια αλήθεια ότι οι αρχαίοι πρόγονοί μας συνεισέφεραν πολλά στον πανανθρώπινο πολιτισμό, ίσως και περισσότερα από οποιονδήποτε άλλο λαό της εποχής εκείνης. Το έκαναν όμως αυτό καλλιεργώντας τη δημοκρατία και το σεβασμό προς τον κάθε άνθρωπο, προς το ανθρώπινο πρόσωπο αυτό καθ' εαυτό. Αν τώρα εμείς - εν ονόματι των αρχαίων - περιφρονούμε κάποιους εκ των συνανθρώπων μας, τότε το μόνο που κάνουμε είναι να φανερώνουμε ότι δεν είμαστε γνήσια παιδιά τους.

Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνούμε είναι ότι ο κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από την παιδεία που έλαβε και από τον πολιτισμό στον οποίο ανατράφηκε, έχει μέσα του την ίδια φλόγα της ανθρώπινης φύσης που έχουμε κι εμείς: Έχει δηλαδή την ικανότητα να αγαπά, να δημιουργεί, να ζει σε κοινωνία, να σκέπτεται, να χαιρέται, να θαυμάζει. Ίσως σε κάποια εξωτερικά ιδιώματα ή σε κάποιες συνήθειες να διαφέρει από εμάς, αλλά αυτό θα έπρεπε να ξυπνούσε το ενδιαφέρον μας μάλλον - πώς να γνωριστούμε καλύτερα - παρά το φόβο, την κατάκριση, την περιφρόνηση.

Η καλύτερη ισορροπία όταν είμαστε αντιμέτωποι με ανθρώπους από άλλες φυλές, είναι να διατηρούμε μια υγιή στάση φιλοξενίας, όπου αποδεχόμαστε τον άλλο γι' αυτό που είναι, ενώ ταυτόχρονα σεβόμαστε και τον εαυτό μας γι' αυτό που είναι και γι' αυτό που έχει. Αν προσέξουμε στον άλλο άνθρωπο, στην άλλη φυλή, κάποια ελαττώματα, ας θυμηθούμε ότι έχουμε και εμείς, αν όχι τα ίδια, τουλάχιστον άλλα εξ' ίσου σοβαρά ελαττώματα. Αν αντιληφθούμε κάποια προτερήματα, ας μην αφήσουμε τον εαυτό μας να τα διαστρεβλώσει με σκέψεις του τύπου "Μπορεί αυτοί να είναι ευγενικοί αλλά είναι κατά βάθος ψυχροί, ενώ εμείς που όλοι μέρα βριζόμαστε κατά βάθος έχουμε καλή καρδιά". Δηλαδή, αν προσπαθούσαμε λίγο περισσότερο, αν είχαμε την διάθεση να μάθουμε, δε θα μπορούσαμε εμείς να γίνουμε και ευγενικοί και να έχουμε καλή καρδιά; Ο πραγματικά μεγάλος άνθρωπος, ο πραγματικά μεγάλος λαός, είναι αυτός

που ξέρει να μαθαίνει από τα προτερήματα των άλλων ενώ ταυτόχρονα διατηρεί αλώβητη τη δική του ταυτότητα.

Πώς γεννιέται η ξενοφοβία

Ζούμε σε μια κοινωνία στην οποία αισθανόμαστε συχνά ότι απειλούμαστε. Η παγκοσμιοποίηση, οι φυσικές καταστροφές, η οικονομική κρίση, οι δυσκολίες της καθημερινής ζωής μας δημιουργούν την αίσθηση ότι δεν τα καταφέρνουμε πλέον να αντιμετωπίσουμε απειλές που είναι συχνά απρόβλεπτες. Αισθανόμαστε ανυπεράσπιστοι και ανίκανοι να δράσουμε, και συνεπώς φοβόμαστε. Είναι ένας ακαθόριστος φόβος τον οποίο μεταφέρουμε κυρίως στους ξένους.

Ο γάλλος κοινωνιολόγος εξηγεί το φαινόμενο της ξενοφοβίας ως αντίδραση που αποκαλύπτει τις αντιφάσεις μιας όλο και πιο κατακερματισμένης και ανασφαλούς κοινωνίας:

Μέσα από την ξενοφοβία εκδηλώνεται ο φόβος για όποιον είναι διαφορετικός από μας όχι μόνο στη φυσική του μορφή, αλλά και στην κουλτούρα, τη θρησκεία ή τους τρόπους ζωής.

Τα χαρακτηριστικά του άλλου, ωστόσο, είναι μόνον ένα πρόσχημα, για να μπορούμε να προβάλλουμε πάνω του τις δικές μας αγωνίες. Απορρίπτοντας τον άλλον για το ένα ή το ένα άλλο χαρακτηριστικό του, η ξενοφοβία θέτει σε κίνηση μια δυναμική η οποία φτάνει ακόμα και να αρνείται την ανθρωπιά του άλλου, χαρακτηρίζοντάς τον μη ανθρώπινο, επειδή είναι διαφορετικός από μας. Η απανθρωποποίηση του άλλου είναι μια από τις χειρότερες συνέπειες της ξενοφοβίας. Για τον ξενόφοβο γίνεται αδύνατο να ζήσει μαζί με τους άλλους, απέναντι στους

οποίους λειτουργεί ένα αληθινό ταμπού. Οι άλλοι γίνονται αντιληπτοί ως ακάθαρτοι. Η παρουσία τους απειλεί την καθαρότητα μιας εξιδανικευμένης κοινότητας, η οποία επομένως πρέπει και να προστατευτεί.

Με αυτόν τον τρόπο γεννιέται ο απόλυτος ξένος, που γίνεται παγκόσμια απειλή απέναντι στην οποία πρέπει να αμυνθούμε. Ωθούμενος ως τις ακραίες συνέπειές του, ένας τέτοιος συλλογισμός παράγει τον ρατσισμό, δηλαδή την πιο ακραία μορφή της ξενοφοβίας. Φυσικά, όποιος είναι ξενόφοβος κινείται πάντοτε σε ένα γενικό επίπεδο, στιγματίζοντας μian ολόκληρη κοινότητα, έστω και αν σε προσωπικό επίπεδο θα έχει έναν άραβα, σενεγαλέζο ή ρουμάνο φίλο, για να τον επιδεικνύει απορρίπτοντας κάθε κατηγορία για ξενοφοβία εναντίον του ιδίου.

Η αύξηση της ξενοφοβίας είναι μια ανησυχητική ένδειξη για την κοινωνία μας. Βέβαια, αν εξετάσουμε το ζήτημα σε μian ιστορική προοπτική, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η ιστορία του κόσμου κυριαρχήθηκε συχνά από την απόρριψη των άλλων, των "βαρβάρων", των διαφορετικών.

Στο παρελθόν υπήρξαν πολύ χειρότερες καταστάσεις από τις σημερινές, όπως, για παράδειγμα, εκείνες που γεννήθηκαν από τη μεταχείριση των δούλων και από την αποικιοκρατία. Σήμερα ωστόσο, έπειτα από μια μακρά περίοδο κατά την οποία η ξενοφοβία φαινόταν βαθμιαία να υποχωρεί, μου φαίνεται ότι επιστρέφει και μας γυρίζει πίσω στη βαρβαρότητα.

Για να κατανοήσουμε τις αιτίες αυτής της εξέλιξης, πρέπει να πάρουμε υπόψη μας ότι ζούμε σε μια κοινωνία πιο ανοιχτή και πιο κινητική, στην οποία οι επαφές ανάμεσα σε διαφορετικούς πληθυσμούς είναι πιο εύκολες και αυξάνονται διαρκώς. Είναι μια κατάσταση που παράγει αντιφατικές συνέπειες. Πλάι στο άνοιγμα και στη διαθεσιμότητα εκδηλώνεται και η επίταση της ανησυχίας, που τροφοδοτεί την απόρριψη των άλλων. Όταν όμως αντιμετωπίζεται εχθρικά και απορρίπτεται μια ολόκληρη κοινότητα, καταλήγει να αναδιπλώνεται στον εαυτό της και να βυθίζεται στη μνησικακία. Η πτώση στον κοινοτισμό και η ξενοφοβία διαπλέκονται στενά.

Η ξενοφοβία, βέβαια, γεννιέται και από μια κρίση ταυτότητας, αλλά δεν ενισχύουμε την ταυτότητά μας καταπολεμώντας όποιον είναι διαφορετικός. Αντίθετα, η επίγνωση της ταυτότητάς μας μεγαλώνει μέσα από το διάλογο με τον άλλον που διαφέρει από μας. Σε κάθε περίπτωση, είναι αλήθεια ότι η ξενοφοβία γεννιέται όταν μια ταυτότητα αισθάνεται ότι κινδυνεύει από απειλές που δεν είναι άμεσα

αναγνωρίσιμες. Η παγκοσμιοποίηση, εκτός του ότι θέτει υπό αμφισβήτηση την ταυτότητά μας, απειλεί και την ικανότητά μας για δράση. Όλο και πιο συχνά αισθανόμαστε ανήμποροι και ανίσχυροι. Σε ορισμένες καταστάσεις, όπως έχει υπογραμμίσει ο κοινωνιολόγος Αλέν Ερενμπέργκ, βρισκόμαστε μπροστά σε μια αληθινή κατάρρευση του εγώ. Τότε γίνεται εύκολο να φορτώσουμε την ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση σε κάποιον άλλον, ο οποίος είναι αναγνωρίσιμος από το ένα ή το άλλο ειδικό του γνώρισμα. Η αόριστη και ασύλληπτη απειλή μπορεί έτσι να εντοπιστεί και επομένως μπορεί να αποκρουστεί πιο εύκολα. Είναι η δυναμική του αποδιοπομπαίου τράγου.

Σήμερα η αριστερά κατηγορείται συχνά ότι είναι υπερβολικά ενδοτική απέναντι στους μετανάστες. Προσωπικά δεν πιστεύω ότι αυτό είναι αληθινό. Απλώς προσπαθεί να αντισταθεί σε έναν κυρίαρχο λόγο, ο οποίος χρησιμοποιεί το θέμα της ασφάλειας για να δικαιολογήσει μια ξενόφοβη λογική.

Φυσικά, η ασφάλεια είναι δικαίωμα όλων, το οποίο πρέπει να είναι εγγυημένο, ιδίως στο πιο αδύναμο τμήμα του πληθυσμού. Δεν πρέπει, ωστόσο, να πέφτουμε στη δημαγωγία, καθιστώντας υπεύθυνες για τις δυσκολίες μας ολόκληρες ομάδες ανθρώπων. Σήμερα όλες οι στατιστικές μάς λένε ότι η εγκληματικότητα είναι έργο κυρίως νέων μη μεταναστών. Η εγκληματική απειλή, επομένως, έρχεται από το εσωτερικό της χώρας και όχι από το εξωτερικό. Δεν είναι οι μετανάστες, που ζουν μέσα στην ανασφάλεια, εκείνοι που απειλούν την ασφάλειά μας. Χρειάζεται να συνεχίζουμε να το επαναλαμβάνουμε και να προσπαθούμε να επεξεργαζόμαστε πολιτικές ικανές να συνδυάζουν φιλοξενία των άλλων και δικαίωμα στην ασφάλεια».

Παραδείγματα θρησκευτικού και εθιστικού ρατσισμού

Η Marwa El-Sherbini, 31 ετών, έφτασε στη Γερμανία πριν τρία χρόνια, συνοδεύοντας τον σύζυγό της Ali El-Sherbini, που ολοκλήρωνε τη διδακτορική του διατριβή στη φαρμακολογία, στο Ινστιτούτο Max Planck της Δρέσδης. Η Marwa ήταν φαρμακοποιός και μέλος της εθνικής ομάδας handball της Αιγύπτου. Τις σπουδές του συζύγου χρηματοδοτεί το Αιγυπτιακό κράτος, και η διατριβή επρόκειτο να υποστηριχτεί σε λίγους μήνες. Η μικρή οικογένεια επρόκειτο να επιστρέψει στην Αίγυπτο πριν το τέλος του χρόνου.

Η Μάρουα Αλ-Σερμπίνι.

Προετοιμαστείτε για τα χειρότερα και συνεχίστε στην περίληψη της ιστορίας αυτής, με κάποιες διορθώσεις επί του πρωτοτύπου:

Ένα χρόνο πριν, η Marwa με την κλασική μαντήλα που φορούν οι μουσουλμάνες (και που αν δεν τη φορούν θεωρούνται από τους ομοθρήσκους τους πόρνες κτλ) πήγε το γιο της στην παιδική χαρά. Σε μια κούνια καθόταν ο 28χρονος Alex W., άνεργος Γερμανικής καταγωγής που επαναπατρίστηκε από τη Ρωσία. Η Marwa του ζήτησε να κατέβει από την κούνια, για να ανεβάσει το γιο της. Τότε αυτός την προσέβαλε : ισλαμίστρια, βρωμιάρα, πόρνη, τρομοκράτισσα, και της επιτέθηκε προσπαθώντας να της βγάλει την μαντήλα. Εκείνη του έκανε μήνυση για ρατσιστική προσβολή και ρατσιστική βία. Ο Alex W. καταδικάστηκε σε πρώτο βαθμό, σε πρόστιμο 780 ευρώ. Η ποινή του κρίθηκε μικρή και ο εισαγγελέας άσκησε έφεση, με την προοπτική μιας ενδεχόμενης φυλάκισης. Πολύ περισσότερο, που ο Alex W. είπε στην απολογία του, πως δεν θα προσέβαλε ποτέ κάποιον, παρά μόνο αν ήταν ίσος του.

Η υπόθεση έφτασε στο εφετείο της Δρέσδης, την Τετάρτη 1η Ιουλίου 2009, παρόντος του συζύγου της Ali El-Sherbini και του τρίχρονου πλέον παιδιού της. Την ώρα που κατέθετε η Marwa, έγκυος 3 μηνών στο δεύτερο παιδί τους, ο κατηγορούμενος της επιτέθη με σιλέτο και της κατάφερε 18 πλήγματα, από τα οποία και υπέκυψε, μέσα στην αίθουσα του εφετείου. Ο Ali, που έσπευσε σε βοήθειά της, δέχτηκε κι αυτός μια μαχαιριά, και ακόμα χειρότερα, οι αστυνομικοί που κλήθηκαν να βοηθήσουν (μέσω inperhone, γιατί δεν υπήρχαν αστυνομικοί μέσα στην αίθουσα), θεώρησαν ότι ο Ali ήταν ο επιτιθέμενος (αφού είχε αραβική φάτσα) και τον πυροβόλησαν. Όταν συνήλθε από το κώμα σε νοσοκομείο της Δρέσδης, έμαθε ότι είχε χάσει τη γυναίκα του και το δεύτερο παιδί του. Το πρώτο παιδί το

παρακολουθούσαν ψυχολόγοι. Ο εισαγγελέας είπε, πως επρόκειτο για μία πράξη ξενόφοβη ίσως, αλλά για μεμονωμένο περιστατικό από ανισόρροπο δράστη.

Την Κυριακή 5 Ιουλίου, ήρθε η οικογένεια της Marwa να παραλάβει τη σορό της, για να την κηδέψει την Δευτέρα στην Αλεξάνδρεια. Την ίδια μέρα έδινε διαδήλωση στη Δρέσδη, διαδήλωση, που μεταξύ άλλων καταδίκασε τη σιωπή των γερμανικών και ευρωπαϊκών μηδίων.

(διατηρούμε την αρχική ορθογραφία)

Ο δολοφόνος ήταν από τους ομογενείς που γύρισε στην “πατρίδα”, όμως και εκεί ήταν παρίας, άνεργος και θυμωμένος. Κάτι ξέρουν και οι έλληνες με τους ομογενείς τους και το πρόσφατο περιστατικό με τον αυτόχειρα δολοφόνο στο Ρέντη. Στις συγκεκριμένες συνθήκες είτε ήταν εβραία είτε μαύρη, Ινδή, Πακιστανή είτε οτιδήποτε αναγνωρίσιμο από σύμβολα ή χρώμα θα τα άκουγε, δεν νομίζω ότι ήταν η μαντήλα ειδικά. Το «αίτημα» της Μαρβα πυροδότησε ποιός ξέρει τι οργή. Την είπε λοιπόν τρομοκράτη και πουτάνα. Και μπροστά στο δικαστήριο της είπε “εσύ δεν έχεις δικαίωμα να ζεις εδώ”! Ο ίδιος κάνει έφεση και την χάνει, το δικαστήριο του βάζει τώρα πρόστιμο 2.800€!! Και τότε γίνεται το κακό, με την απόφαση, φαίνεται ότι τρελάθηκε με την απόφαση, η μουσουλμάννα τώρα, “μες το σπίτι μας” φαίνεται άλλωστε η λύσσα με τις 18 μαχαιρίες. Στην Γερμανία δεν υπάρχουν σε τέτοια δικαστήρια αστυνομίες μόνο σε σημαντικές περιπτώσεις. Τώρα μετά το γεγονός λένε να βάλουν αστυνομία. (Και μετά τον φόνο τον Απρίλη μέσα στο δικαστήριο από έναν 60χρονο της ετεροθαλούς αδελφής του για κληρονομικά που μετά αυτοκτόνησε ... Άσε που οι ομογενείς στην Γερμανία (από τη Ρωσία και λοιπές τέως ανατολικές χώρες) δεν παίρνουν πλέον αυτόματα υπηκοότητα ενώ τα παιδιά των ξένων με μακρόχρονη παραμονή που γεννιούνται εκεί από το 2002 παίρνουν αυτόματα υπηκοότητα. (ήρθαν οι μαυροκέφαλοι να διώξουν τα ξανθά δηλαδή ένα πράμα). Στη Σαξονία ειδικά όπου και η Δρέσδη, πρόσφατα ολόκληρη κωμόπολη κυνήγαγε 8 Ινδούς να τους λιντσάρει. Ο αστυφύλακας που τελικά επενέβη και -φυσικά δεν θα βάρανε τον άριο- ήταν απέξω ως μάρτυρας σε επόμενη δίκη.»

Χιλιάδες Αιγύπτιοι βγήκαν στους δρόμους να διαδηλώσουν αυτή την εβδομάδα, διαμαρτυρόμενοι για τη δολοφονία μιας συμπατριώτισσας τους – εγκύου γυναίκας, η οποία δολοφονήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα σε γερμανικό δικαστήριο, από Γερμανό που κατηγορείτο για ρατσιστική εξύβριση εναντίον της. Οι Αιγύπτιοι διαδήλωσαν φωνάζοντας συνθήματα όπως «Κάτω η Γερμανία».

Η 32χρονη Μάρουα αλ Σερμπίνι, μητέρα ενός 3χρονου παιδιού και τριών μηνών έγκυος, μαχαιρώθηκε μέχρι θανάτου την 1η Ιουλίου σε δικαστήριο της Δρέσδης στην Ανατολική Γερμανία από έναν Γερμανό με ρωσική καταγωγή, ενάντια στον οποίο θα κατέθετε, γιατί της είχε επιτεθεί φραστικά με ρατσιστικούς χαρακτηρισμούς.

Ο δολοφόνος μαχαιρώσε επίσης μια φορά και το σύζυγο της άτυχης γυναίκας, τον οποίο στην συνέχεια η αστυνομία πέρασε για το δράστη και τον πυροβόλησε στο πόδι! Ο σύζυγος βρίσκεται στο νοσοκομείο και ξύπνησε από το κώμα στο οποίο είχε πέσει. «Θεώρησαν ότι επειδή δεν ήταν ξανθός, ήταν ο δράστης και τον πυροβόλησαν» δήλωσε ο αδελφός της Μάρουα αλ Σερμπίνι.

Ο δολοφόνος, ονόματι Alex W., κατηγορούταν ότι προσέβαλε την Σερμπίνι, αποκαλώντας της «φανατική», «τρομοκράτισσα» και «γυναίκα του δρόμου» επειδή ήταν μουσουλμάνα, όταν εκείνη του ζήτησε να κάνει χώρο για τον γιο της στις κούνιες σε παιδική χαρά της Δρέσδης, και καλούταν να πληρώσει πρόστιμο 780 ευρώ.

Ήταν φανερό πως επρόκειτο για ρατσιστική επίθεση ενός φανατικού», δήλωσε ο εισαγγελέας Κρίστιαν Αβενάριους, ο οποίος, επίσης, χαρακτήρισε τον δράστη ως έναν άνθρωπο γεμάτο με μίσος ενάντια στους Μουσουλμάνους. Η σωρός της αλ Σερμπίνι μεταφέρθηκε στο Κάιρο την Κυριακή, όπου την υποδέχτηκαν συγγενείς της και ο Γερμανός πρέσβης, ενώ στην κηδεία της παρευρέθηκαν μέλη του Κοινοβουλίου, καθώς και ο εκπρόσωπος της Κοπτικής Χριστιανικής Εκκλησίας και άλλοι. Κεντρικός δρόμος στην πατρίδα της θα πάρει το όνομα της ενώ ο Τύπος την αποκαλεί «μάρτυρα της μαντίλας».

Η αλ-Σερμπίνι είχε μετακομίσει στην Γερμανία το 2005 μαζί με τον σύζυγό της και γενετικό ερευνητή, Έλγουι Οκάζ. Αρχικά διέμεναν στο Βερολίνο και το 2008 μεταφέρθηκαν στην Δρέσδη, όπου ο Οκάζ βρήκε δουλειά στο Ινστιτούτο Μαξ-Πλανκ.

Χαρακτηριστικό είναι ότι ο Αιγυπτιακός Οργανισμός Φαρμάκων κάλεσε σε μποϊκοτάζ των Γερμανικών φαρμάκων – ένεκα του ότι η αλ-Σερμπίνι ήταν φαρμακοποιός.

«Δεν χρειάζεται να είσαι Μουσουλμάνος για να αντιτίθεται στην αντιμουσουλμανική συμπεριφορά, όπως δεν χρειάζεται να είσαι Εβραίος για να αντιτίθεται στην αντισιμιτική συμπεριφορά», υπογράμμισε ο Στέφαν Κράμερ, Γενικός Γραμματέας του Μουσουλμανικού και Εβραϊκού Συμβουλίου της Γερμανίας. «Πρέπει να συνασπιστούμε όλοι ενάντια σ' αυτή την απανθρωπιά».

Από τη μεριά του ο εκπρόσωπος τύπου της γερμανικής κυβέρνησης, Τόμας Στεγκ, δήλωσε πως η Καγκελάρια Άγκελα Μέρκελ αντέδρασε «πολύ συναισθηματικά» στο περιστατικό, ενώ προσέθεσε ότι «αν υπάρχει ένα ξενοφοβικό, ρατσιστικό υπόβαθρο σε αυτή την υπόθεση, η κυβέρνηση εννοείται πως το καταδικάζει».

Τέλος, ο Σεΐχης Μουχαμάντ Σαγίντ Ταντάουι, ο πιο αξιοσέβαστος κληρικός της Αιγύπτου, αποκάλυψε τον δράστη «δολοφόνο» και την αλ Σερμπίνι «μάρτυρα». Πάντως, συνέστησε ηρεμία, καθώς «πρόκειται για ένα μεμονωμένο περιστατικό», και εξέφρασε τις ελπίδες του ότι ο φόνος δεν θα βλάψει τον διάλογο ανάμεσα στη Δύση και το Ισλάμ.»

Να σας κάνουμε και μια μικρή ενημέρωση, όπου μαθαίνουμε ότι ο Άλεξ Β. δικαζόταν ακόμα στις 26 Οκτωβρίου και είχε γίνει εισαγγελική πρόταση να καταδικαστεί σε ισόβια: «Οι ψυχίατροι που εξέτασαν τον κατηγορούμενο αποφάνθηκαν πως δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι έχει μειωμένο καταλογισμό ή πάσχει από κάποια ασθένεια.»

Φρίζατε; Το ίδιο κι εμείς! Πάμε και σε μερικές ακόμα φρικτές ειδήσεις: «Δείτε και τι έκανε το 2008 ένας Σαουδάραβας κληρικός της «Επιτροπής για την προώθηση της Αρετής και την παρεμπόδιση της Κακίας» στη λατρεμένη για τους απανταχού ισλαμιστές Σαουδική Αραβία. Η 26χρονη αδελφή του ανακοίνωσε στην οικογένειά της ότι θεωρεί το δρόμο του Χριστού πιο αγνό και πιο άγιο από όλους. Τότε ο αδελφός της μπήκε στο δωμάτιό της, άνοιξε το λάπτοπ της, και βρήκε σημειώσεις της και τη διεύθυνση του χριστιανικού φόρουμ όπου σύχναζε. Μετά από βρισιές και απειλές την κλείδωσε στο δωμάτιό της για τέσσερις ώρες, και σ' εκείνο το διάστημα εκείνη έγραψε το ποίημα που δημοσιεύεται εδώ σε αραβικά και αγγλικά. Και μετά ο στοργικός αδελφός, επειδή εκείνη δεν αρνιόταν τη νέα πίστη της, της έκοψε τη γλώσσα και την έκαψε ζωντανή...»

Μερικές ακόμα φρικτές ειδήσεις:

24χρονος στο Αμμάν της Ιορδανίας δολοφόνησε εκ προμελέτης την έγκυο αδελφή του και μετά παραδόθηκε στο αστυνομικό τμήμα, δίνοντας και έναν σουγιά ως όπλο του εγκλήματος. Το 29χρονο θύμα δολοφονήθηκε ενώ κοιμόταν στο σπίτι της οικογένειάς της. Δίπλα στο πτώμα βρέθηκε μπαλτάς λερωμένος με αίμα, και κουζινομάχαιρο, και η αστυνομία πιστεύει ότι κι αυτά χρησιμοποιήθηκαν στο φόνο.

Πηγή δήλωσε ότι η νεκρή είχε καυγαδίσει με τον σύζυγό της και τους τελευταίους έξι μήνες ζούσε με την οικογένειά της. Ο δράστης δήλωσε ότι κάποιος του είπε ότι η αδελφή του συμπεριφερόταν ανήθικα, κι έτσι αυτός «μπήκε στο δωμάτιο όπου κοιμόταν και χωρίς να πει λέξη τη μαχαίρωσε μέχρι θανάτου και μετά της έκοψε το λαιμό για να είναι σίγουρο ότι την είχε σκοτώσει». Οι γιατροί βρήκαν 35 μαχαιριές στο πρόσωπο, το στήθος και το στομάχι της νεκρής, κι ένα βαθύ κόψιμο στο λαιμό της, καθώς και ότι ήταν 20 εβδομάδων έγκυος με αγόρι. Βρήκαν επίσης μώλωπες και σημάδια πάλης, που δείχνουν ότι πριν πεθάνει είχε βασανιστεί. Η 29χρονη είναι το 9ο πρόσωπο που δολοφονήθηκε για λόγους τιμής αυτή τη χρονιά (το 2009) και το 2ο για το μήνα Νοέμβριο.

41χρονος σκότωσε εκ προμελέτης τη 16χρονη ανιψιά του με πυροβολισμούς, για να «ξεπλύνει την τιμή» της οικογένειας. Αυτό επειδή το κορίτσι είχε βιαστεί το προηγούμενο έτος, και, έχοντας μείνει έγκυος, έφερε δυο μήνες πριν στον κόσμο ένα αγοράκι το οποίο κράτησε η οικογένειά της.

23χρονος φοιτητής καταδικάστηκε σε... δέκα χρόνια φυλάκιση επειδή πυροβόλησε την αδελφή του επανειλημμένα και τη μαχαίρωσε μέχρι θανάτου με 14 μαχαιριές, επειδή ο σύζυγός της παραπονέθηκε ότι εκείνη είχε σχέσεις με άλλον! Αρχικά, το δικαστήριο καταδίκασε τον δράστη σε θάνατο, αλλά στη συνέχεια μείωσε την ποινή σε 10 χρόνια για να του δώσει την ευκαιρία να μετανοήσει. Το άρθρο χαρακτηρίζει την ποινή «σκληρή» επειδή μέχρι τώρα όσοι έκαναν «φόνους τιμής» τιμωρούνταν με φυλάκιση 6 μηνών! Και σημειώνει ότι κατά μέσο όρο 20 Ιορδανές ετησίως δολοφονούνται από συγγενείς για «λόγους τιμής».

Αφού πήραμε αρκετή δόση φρίκης, ας κάνουμε μερικές παρατηρήσεις:

- 1) Σε όλες τις περιπτώσεις τα θύματα είναι γυναίκες.
- 2) Σε όλες τις περιπτώσεις, υπάρχει μια ιδεολογία πίσω από το φόνο τους: Στην πρώτη, ότι «οι κακοί μη Ευρωπαίοι που είναι κατώτεροι από εμάς τους Ευρωπαίους και ντύνονται αλλιώς από μας, μας παίρνουν τις δουλειές και βγαίνουν κι από πάνω μέσα στην πατρίδα μας, οπότε πρέπει να τιμωρηθούν». Στη δεύτερη, ότι «όποιος αφήσει το Ισλάμ, σκοτώστε τον». Στην τρίτη, τέταρτη και πέμπτη, ότι όποια γυναίκα «προσβάλλει την τιμή» της οικογένειάς της πρέπει να εκτελείται.
- 3) Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, ένας άντρας αντιμετωπίζεται διαφορετικά. Για παράδειγμα: Δεν έχουμε αμφιβολία ότι ο πωρωμένος ρατσιστής Άλεξ Β., ο οποίος

όπως είπαν οι ψυχίατροι είναι μια χαρά στα μυαλά του, όλο και κάποια υποτιμητική κουβέντα θα έλεγε αν συναντούσε στην παιδική χαρά το ίδιο παιδί με το πατέρα του και όχι με τη μητέρα του. Το δήλωσε εξάλλου, ότι θεωρούσε τους μη-Ευρωπαίους κατώτερους. Αμφιβάλλουμε όμως ότι θα άρχιζε μόνος του τέτοια φασαρία και θα του έκανε επίθεση για να του βγάλει λ.χ. την κελεμπία (αν φορούσε). Μια γυναίκα, λόγω της μικρότερης σωματικής της δύναμης, είναι κατά κανόνα πιο εύκολος στόχος για τέτοιους παλικαράδες. Έχει παρατηρηθεί ότι δεν συνηθίζεται να κάνουν ρατσιστές επιθέσεις σε άντρα όταν είναι μόνοι τους. Σε τέτοιες περιπτώσεις μαζεύονται πολλοί «παλικαράδες» μαζί. Επίσης, γνωρίζουμε ότι οι αποστάτες από το Ισλάμ είναι σε γενικές γραμμές καταδικασμένοι σε θάνατο ανεξαρτήτως φύλου. Όμως όσο κι αν ψάξαμε στα σχετικά, δεν είδαμε να δολοφονείται κανένας άντρας αποστάτης μέσα σε 4 ώρες, χωρίς να γίνει μια σοβαρή προσπάθεια να τον μεταπείσουν. Για παράδειγμα ο Αμπντούλ Ραχμάν φυλακίστηκε για αρκετό καιρό στο Αφγανιστάν και τον απειλούσαν με την ποινή του θανάτου. Υπεισέχεται βέβαια και το στοιχείο της περίφημης «οικογενειακής τιμής» που όλως περιέργως, θίγεται περισσότερο από τις πράξεις των θηλέων μελών μιας οικογένειας: Οι Μαρυάμ Ρόσταμπουρ και Μαρζιέχ Εσμαΐλαμπάντ φυλακίστηκαν για 259 ημέρες για να «απαρνηθούν τον Χριστό», κι αυτό επειδή έπεσαν στα χέρια ενός ισλαμικού κράτους κι όχι ενός ισλαμιστή αδελφού, όπως εκείνου του Σαουδάραβα που θεώρησε – όπως και οι υπόλοιποι αδελφοί στις επόμενες ειδήσεις – ότι έπρεπε στα γρήγορα να ξεπλύνει ένας βιαστής το βίασε. Οι ίδιες οι εφημερίδες της Ιορδανίας που αναφέρουν αυτές τις ειδήσεις, αναφέρουν και ότι τα θύματα σε φόνους τιμής είναι κατά κανόνα γυναίκες, και ότι η ανθρωποκτονία στις περιπτώσεις αυτές τιμωρείται με εξάμηνη φυλάκιση! Είναι αλήθεια τόσο μικρή η ποινή στην ίδια χώρα, την Ιορδανία, όταν ο φόνος δεν έχει θύμα κάποια γυναίκα και λόγω την «οικογενειακή τιμή»; Όχι, μας απαντούν. Εκεί η ποινή είναι θάνατος. Όσο για τις υπόλοιπες ιστορίες με τους φόνους τιμής: Εκεί πια είναι να τρελαίνεται κανείς, καθώς οι δράστες δολοφονούν χωρίς να είναι καν σίγουρο ότι με τα δικά τους κριτήρια το θύμα πραγματικά φταίει: δολοφονούν χωρίς έλεος επειδή κάποιος κάτι τους είπε για το θύμα, επειδή ένας σύζυγος παραπονέθηκε.

Όσο για τις αντιδράσεις ισλαμικών κύκλων σχετικά με τη στυγνή δολοφονία της Μάρβα αλ-Σερμπίνι, μάλλον δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι αυτοί ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Αυτοί που για τη δολοφονία μιας μουσουλμάνας από έναν Γερμανό φώναζαν «Θάνατος στη Γερμανία», βγήκαν ποτέ να φωνάξουν «θάνατος στην Ιορδανία» για τις δεκάδες μουσουλμάνες που δολοφονούν άνανδρα οι Ιορδανοί συγγενείς τους κάθε χρόνο; Έκαναν οι Αιγύπτιοι κάποιο μποϊκοτάζ σε

προϊόντα από την Ιορδανία, όταν μάλιστα σε μια από τις περιπτώσεις που διαβάσαμε, το θύμα ήταν μια έγκυος Ιορδανή που ο αδελφός της κατάσφαξε επειδή είχε παντρευτεί Αιγύπτιο παρά τη θέληση της οικογένειάς της; Οι δράστες στα περιστατικά εκείνα, που μόνο μεμονωμένα δεν είναι, δεν είναι αλήθεια δολοφόνοι; Τα θύματα δεν είναι μουσουλμάνες; Οι 35 μαχαιριές σε μια μουσουλμάνη, σε συνδυασμό και με ένα κόψιμο λαρυγγιού, μετράνε λιγότερο από τις 18 μαχαιριές; Οι φρικτοί αυτοί φόνοι δείχνουν μήπως ότι οι Ιορδανοί δράστες είναι λιγότερο επικίνδυνοι από τον Γερμανό, ή δείχνουν ότι πιθανότατα θα ξαναέκαναν τα ίδια αν αντιμετώπιζαν και πάλι «ζητήματα τιμής»; Ή επειδή στις περιπτώσεις αυτές οι δολοφόνοι είναι μουσουλμάνοι, και τα θύματα δεν θεωρούνται – σύμφωνα με τα ισλαμικά κριτήρια – αμέμπτου ηθικής, αυτοί οι φόνοι δεν αξίζουν «τζιχάντ» και, σε αντίθεση με τα ισόβια τα οποία προτάθηκαν για τον ρατσιστή δολοφόνο της Μάρβα, έξι μήνες, ή άντε δέκα χρόνια, είναι αρκετοί για να βγει ο δράστης με το κούτελο καθαρό στην κοινωνία;

Τελικά, η υποκρισία σχετικά με έναν φόνο μπορεί να είναι εξίσου φρικτή με τον ίδιο το φόνο μερικές φορές...

Ρατσισμός και ξενοφοβία στην Ελλάδα

Πριν λίγο καιρό είχε γίνει μια επίθεση, Ελλήνων ρατσιστών που έγινε ενάντια σε Πακιστανούς μετανάστες που ζουν στου Ρέντη. Οι επιθέσεις αυτές είναι επαναλαμβανόμενες. Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία στην ελληνική κοινωνία παίρνει πλέον ανησυχητικές διαστάσεις.

Είναι πράγματι θλιβερό, μια κοινωνία σαν την ελληνική που έχει στείλει εκατομμύρια μεταναστών, που ζουν σήμερα σε όλο τον κόσμο (καλή ώρα όλοι εμείς) να είναι τόσο ξενόφοβη και ρατσιστική. Μια κοινωνία σαν την ελληνική που έζησε στο «πετσί» της επιπτώσεις του ξεριζωμού και της προσφυγιάς, απορρίπτει και κακομεταχειρίζεται τους πρόσφυγες. Είναι πραγματικά απορίας άξιον για το πως σκέφτεται ο Νεοέλληνας. Όλοι εμείς που ζούμε εκτός Ελλάδας πολλά χρόνια, έχουμε ευθύνη και καθήκον να εξηγήσουμε στους γνωστούς και φίλους μας στην Ελλάδα, ότι στις χώρες υποδοχής που ζούμε, εμείς είμαστε οι Αλβανοί και οι Πακιστανοί στα μάτια των Γερμανών, των Σουηδών, των Άγγλων κλπ.

Πως αισθάνονται άραγε όλοι αυτοί οι «ελληνάρες» που κάνουν πογκρόμ σε μετανάστες, όταν Έλληνες συμπατριώτες τους στα ξένα, κακομεταχειρίζονται και

καταδιώκονται από «εθνικιστές υπερβόρειους» και αντιμετωπίζονται σαν «παρείσακτοι» στις κοινωνίες που ζούμε;

Ο ρατσισμός στις μέρες μας παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις σε όλο το κόσμο και στην χώρα μας. Όλο και πιο πολλοί νέοι συμμετέχουν σε φανατικά ρατσιστικά κινήματα που έχουν στόχο να βλάψουν μετανάστες και ξένους. Το πρόβλημα είναι στη μόρφωση, αφού μελέτες δείχνουν πώς οι λιγότερο μορφωμένοι νέοι έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να συμμετάσχουν σε ρατσιστικές δραστηριότητες. Το κράτος αλλά και εμείς πρέπει να πάρουμε μετρά για αυτό το πλέον παγκόσμιο και σοβαρό πρόβλημα.

Πηγές

<http://www.ipodcrates.com/archives/473>

<http://agazilos.org/2009/11/23/women-victims/>

<http://tosyntagma.ant-sakkoulas.gr/fakeloi/print.php?id=88>

<http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=59827>

<http://www.help-net.gr/Themes/Ratsismos.htm>

<http://el.wikipedia.org/>